

Sygn. akt III Ca 1030/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko G. G.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 5 maja 2015 r., sygn. akt IV RC 1099/14

oddala apelację.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1030/15

UZASADNIENIE

Powód J. G. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego w wysokości 400 zł względem pozwanej G. G. z uwagi na zakończenie przez pozwaną edukacji.

Pozwana G. G. wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 5 05 2015r. uchylił obowiązek alimentacyjny powoda J. G. wobec pozwanej G. G., wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 15 maja 2014 roku sygn. akt IV RC 1134/13 oraz odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał regulacje: art.138 k.r.o. oraz art. 133 § 1 k.r.o art. 135 § 1 k.r.o. Stwierdził, że ostatnie alimenty na rzecz powódki zostały ustalone 15 maja 2014 r. Od tego czasu zmiana stosunków nastąpiła po każdej ze stron, wzrosły koszty utrzymania stron, odpadł obowiązek alimentacyjny wobec jednej z córek powoda. Ponadto uznał, że pozwana jest samodzielna i z uwagi na podjęcie nauki

w systemie zaocznym może podjąć prace by zaspokoić swoje potrzeby. Urzędy pracy dysponują ofertami pracy dla pozwanej, zatem pozwana ma możliwości zarobkowe i majątkowe na poziomie miesięcznego najniższego

wynagrodzenia, co pozwoli na zaspokojenie w pełni jej potrzeb. O kosztach orzekł z mocy art. 102 k.p.c. i odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana G. G.**

Zarzucała, że uczy się zaocznie, potrzebuje czasu na naukę, nadto musi odbyć praktyki zawodowe, zatem poddała pod wątpliwość czy możliwe jest znalezienie pracy 2-3 dni w tygodniu, a wynagrodzenie z niej uzyskane pozwoli na samodzielne utrzymanie. Podniosła także, iż powód jest alkoholikiem, ma pieniądze na alkohol więc tym bardziej powinien mieć na jej utrzymanie. Jej matka nie pracuje, zatem ma trudną sytuację finansową.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powoda przyjmując za podstawę prawną rozstrzygnięcia regulację w art. 138 k.r.o.

w związku z art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o. a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Poczynione ustalenia mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny

i wzajemnie spójny, zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496)

Powód jest ojcem pozwanej, która jest pełnoletnia, w 2014 roku ukończyła liceum ogólnokształcące, a 2015 roku rozpoczęła dwuletnią naukę Niepublicznej Policealnej szkoły dla Dorosłych Szkoła (...) w R., w zawodzie technik administracji w formie zaocznej.

Pozwana nie jest zarejestrowana w urzędzie pracy, nie podejmowała starań celem podjęcia zatrudnienia. Urzędy pracy dysponują ofertami pracy dla osób bez zawodu, także w systemie pracy zmianowej, która umożliwiałaby pozwanej zaoczne kontynuowanie nauki i niezbędne odbycie stażu.

Jest ona zatem w stanie samodzielnie się utrzymać, pomimo iż nie podejmowała takich starań, a więc z mocy art. 133 § 1 k.r.o. ustaje obowiązek alimentacyjny rodziców, w tym powoda względem pozwanej.

Dlatego Sąd Rejonowy słusznie ocenił, że pozwana jest w stanie samodzielnie ponosić koszty swojego utrzymania co potwierdziło zasadność powództwa i znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu, który uchylił obowiązek alimentacyjny powoda względem skarżącej.

Reasumując zaskarżone wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

- Lewandowska